

El diluvi de cada dia

Anys enrera, quan al país no gaudíem de la democràcia formal d'ara, els diaris i revistes amb cara i ulls enviaven llurs corresponsals a arreu d'Europa i Amèrica per cobrir la informació de les campanyes electorals per a tal parlament o tal altra presidència.

Els enviats especials ens feien venir salivera amb les cròniques on es ponderaven des de l'ambient del carrer i els acudits dels candidats als mítings fins a les conseqüències que per aquell país se'n seguirien, en el cas de sortir victorioses tal o qual candidatura.

Els pacients lectors amb salivera o sense, a voltes enrogíem i d'altres somniàvem amb el dia que tot això fóra possible entre nosaltres. A cops d'esglais i d'excel·lències havíem estat segrestats ai fons de la cova del pessimisme, pensant que ja no seria possible tanta fortuna.

Però, heus ací, que de sobte, talment un somni, ens hem trobat immersos en aquests afers. I amb una patxoca exemplar hem aguantat dues campanyes electorals (15 J. 77 i 1 M. 79) i estem suant la tercera, la del 3 A. 79. I que per molts anys! I que durí!

Entre l'astorament, l'esperança i la sorpresa, el ciutadà de cada dia s'ha trobat un bon xic incòmode, perquè de veritat tots plegats n'hem quedat una mica farts. I m'atreviria a dir que inclosos els candidats que es veuen obligats a un exercici sobrehumà d'haver de suportar a cos gentil, sense coloraines ni proteccions especials l'embranchida de la turba de gent que amb cara de fàstics els hem

votat. És la guerra!, vull dir, la democràcia, i també que durí!

L'agressió que hem patit no ha estat solament d'eslògans i promeses, ha estat de coloraines...

Vegem-ho:

15 J. 77 colors: vermell, groc, verd.

1 M. 79 colors: negre, marró, groc.

3 A. 79 colors: groc, vermell, verd, blanc.

I tot això damunt un trasfons de brutícia.

Hi ha llocs a Granollers que les parets han quedat cobertes de set o vuit capes de papers, afegim-hi els regalims d'enganxa; les pintades i el Sr. Tàpies i Cia. tenen tiberi per estona.

Solucions prou que n'hi havien. Però ara ja és tard. Per això he estat temptat de recomanar el vot per aquelles candidatures que no han embrutat els carrers i les parets. L'enginy i la capacitat de resistència bé s'ho mereixen. Segur que respectarien tot el que calgués.

Aquest passat fi de setmana el que us recorda tot això, ha estat a Osona i us ha de confessar amb vergonyar que allà dalt tot això no ha estat pas així.

L'Ajuntament de Vic, el cessant, ha distribuït estratègicament per tota la ciutat una mena de tingladets de fusta amb dues vessants talment taulades, en els quals, partits i candidatures, ordenadament i cortès, han fixat la seva coloraina i llurs promeses. El ciutadà si ha volgut ha rebut el missatge. I sinó almenys ha quedat lliure de la brutícia. Una forma elemental de democràcia.

J. Colomé

L'Associació Òmnium Cultural, reunida en assemblea general ordinària, ha acordat per unanimitat de fer pública la declaració següent:

1.º En els anys més difícils per a la nostra Entitat, quan els nostres locals foren clausurats i totes les nostres activitats prohibides, el professor Batista i Roca ens expressà la seva solidaritat i en donà proves en tot moment.

2.º En totes les ocasions, que foren moltes, en què des de l'exili se'ns adreçà i en les ocasions en què, al costat d'altres personalitats eminents de la vida catalana, com Pau Casals i el Dr. Trueta, coincidí amb ell una representació de la nostra Entitat, el Dr. Batista ens encoratjà a continuar la nostra tasca cultural, a defensar irreductiblement la llengua i la cultura catalanes i a fer de l'ensenyament del català un mitjà educatiu dels valors cívics indiscutibles per a l'esdevinidor del nostre poble.

3.º Hem de dir també que personalment i fins al moment de la seva mort, l'amistat i la companyia del Dr. Josep M. Batista i Roca ens foren gratificadores, per la intel·ligència de la visió que el distingia per la cordialitat sincera del seu tracte i per la generosa disposició del seu bon cor. Creiem que és un acte de justícia del seu bon cor. Creiem que és un acte de justícia que consti així, per al coneixement de tots els socis i de l'opinió pública en general.

Barcelona, 27 de març de 1979.

Va inaugurar el passat diumenge 25 de març, el seu local social, a les velles cases de Can Puntas i Can Pedrals. Molts granollerins foren els que van assistir-hi, prova evident del desig de millorar la cultura a la ciutat. El senyor Joan Guitart, Secretari Tècnic de la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Antoni García, Conseller Municipal i representacions d'ERC, CDC-U i PSC foren informats per membres directius de les entitats culturals que molt encertadament han donat al local el nom

Casal Pompeu Fabra

Del reportatge fotogràfic de Jordi Icart i Maite Arús de l'Agrupació Excursionista Granollers

Foto Batlle

Revelat de color fet per KODAK